

הסיפוח השקט של שטחי A ו-B והצעדים למיטוט הרשות הפלסטינית

צוות מעקב התנחלויות, שלום עכשיו, אוגוסט 2026

בשנים האחרונות ממשלת ישראל פועלת להחלשת הרשות הפלסטינית מבחינה כלכלית, מדינית, מרחבית ובטחונית. ממשלת נתניהו עושה הכל כדי למנוע אפשרות לפתור את הסכסוך על בסיס הסכם של שתי מדינות, ולכן יש לה אינטרס שהרשות הפלסטינית תהיה כושלת, שלא תיהנה מתמיכת הציבור הפלסטיני, ושהיו לצדה פלגים קיצוניים כמו החמאס כך שישראל תוכל בקלות לטעון ש"אין פרטנר פלסטיני" לשלום. מדיניות מסוכנת זו, של "ניהול הסכסוך" במקום חתירה להסכם ולפתרון הסכסוך, הביאה להידרדרות הבטחונית ולשפל המדיני והבינלאומי שישראל נמצאת בו. הדו"ח שלהלן מסכם את עיקרי פעולות הממשלה להחלשת האוטונומיה הפלסטינית בשטח ע"י נטילת סמכויות ופעולות בתוך שטחי A ו-B.

ממצאים עיקריים:

א. פעולות בשטח

- 26 מאחזים הוקמו בשטחי B.
- מתנחלים השתלטו על 100,000 דונם לפחות משטחי A ו-B.
- מתנחלים גירשו לפחות 19 קהילות או מקבצים של פלסטינים באזור B.
- מתנחלים השתלטו על עשרות מבנים של פלסטינים, כולל בשטחי B, תוך גירוש המשפחות הפלסטיניות.
- הממשלה הרסה עשרות מבנים של פלסטינים בשטחי B (השמורה ההסכמית) אחרי שנטלה לעצמה סמכויות אכיפה בשטחים אלה.

ב. צעדים מינהליים

- הממשלה מבצעת חרמות של משאיות זבל פלסטיניות בתוך שטחי הרשות הפלסטינית.
- צה"ל הוציא צווי תפיסה בתוך שטחי A ו-B לצרכי התנחלויות,
- הממשלה הקצתה 113 מיליון ש"ח לפרוייקטים ארכיאולוגיים בגדה המערבית, כולל באזור A ו-B.
- הממשלה נטלה את סמכויות התכנון והבניה בלב העיר חברון מידי הרשות הפלסטינית.
- מאז יוני 2025 הממשלה מסרבת להעביר לרשות הפלסטינית את הכספים השייכים לפלסטינים (כספי הסילוקין) מה שמביא את הרשות הפלסטינית לסף קריסה.

שלום עכשיו: "פעולות הממשלה בשטחי A ו-B אינן אירועים נקודתיים אלא חלק ממדיניות סדורה שמטרתה בסופו של דבר להקריס את הרשות הפלסטינית וליצור כאוס שיאפשר לה להרחיב את ההתנחלויות לתוך הערים והכפרים בעומק הגדה המערבית. ממשלת נתניהו משחקת באש, מצפצפת על התחייבויותיה הבינלאומיות ומסכנת את בטחון ישראל והכל כדי להשתלט על עוד שטח ועוד קרקע בגדה המערבית ולמנוע אפשרות של שלום ופתרון לסכסוך".

בהתאם לחובה שנקבעה בחקיקה שיזמה ממשלת ישראל במסגרת מאבקה נגד ארגונים המבקרים את מדיניותה בשטחים הכבושים, ארגון שלום עכשיו מציין שעיקר מימונו מגיע מישויות מדיניות זרות שהן מדינות ידידותיות של ישראל בעולם. פרטיתן מופיעים באתר האינטרנט של רשם העמותות.

רקע - הסכם הביניים וחלוקת הגדה המערבית לאזורי A, B, ו-C.

בספטמבר 1995 נחתמו הסכמי הביניים בין ישראל והפלסטינים (הסכם אוסלו ב') שחילקו את שטחי הגדה המערבית לאזורי A ו-B (כ-40% מהגדה) בשליטה אזרחית פלסטינית, ואזור C (כ-60% מהגדה) בשליטה ישראלית. הסכם ביניים זה נועד לתקופת מעבר עד לחתימת הסכם הקבע שהיה אמור להיחתם, לפי ההסכמים, עד מאי 1999. מכיוון שעד כה לא נחתם הסכם קבע, נשארו הסכמי הביניים הזמניים בתוקף עד היום. לפי ההסכם, כל הסמכויות האזרחיות, כולל סמכויות התכנון והבנייה, סמכויות האכיפה, הסביבה, הארכיאולוגיה באזור A ו-B נתונים באופן בלעדי לרשות הפלסטינית. באזור A, שכולל את הערים הפלסטיניות המרכזיות ומהווה כ-18% מהגדה המערבית, גם האחריות הבטחונית נתונה לרשות הפלסטינית ולצה"ל אסור לפעול בו. אך לאחר פרוץ האלימות הקשה באינתיפאדה השנייה, בסביבות שנת 2001, החל צה"ל לפעול גם בתוך אזורי A בפעילות נקודתית של פשיטות ומעצרים, אך לא בנוכחות של קבע.

"נמוטט את רשות הרוע המכונה רש"פ" (סמוטריץ, 22/3/26)

במשך עשרות שנים ממשלות ישראל פועלות באופן ישיר ודרך תמיכה במתנחלים, כדי לצמצם ולפגוע [בנוכחות פלסטינית בשטחי C](#) של הגדה המערבית. מאז הקמת הממשלה הנוכחית החלו פעולות הממשלה להתרחב גם לתוך אזורי A ו-B שבשליטה פלסטינית. הדבר בא לידי ביטוי בשורה של החלטות קבינט חסויות, תקצוב ייעודי, צווי תפיסה צבאיים והקמת מאחזים בשטחי B. חברי הממשלה וחברי הכנסת [מתבטאים](#) ופועלים למיטוט הרשות הפלסטינית ו**לכרסם בסמכויותיה**. כך למשל, השר סמוטריץ שקבע בעבר כי "הרשות הפלסטינית היא נטל והחמאס הוא נכס", [קרא בהזדמנויות שונות](#) בהיותו שר בכיר בממשלה למוטט את הרשות הפלסטינית ונקט במדיניות שנועדה להחליש את הרשות ולפגוע ביכולתה לפעול. חברי כנסת ושרים ביקרו באתרים [ובמאחזים באזור B](#), ונציגי מפלגת הציונות הדתית ביקרו לאחרונה באתר "בריכות שלמה" שנמצא בתוך שטח A, [והצהירו](#) כי הגיע הזמן לבטל את החלוקה לאזורי A ו-B של הסכם אוסלו.

חלק א: פעולות בשטח

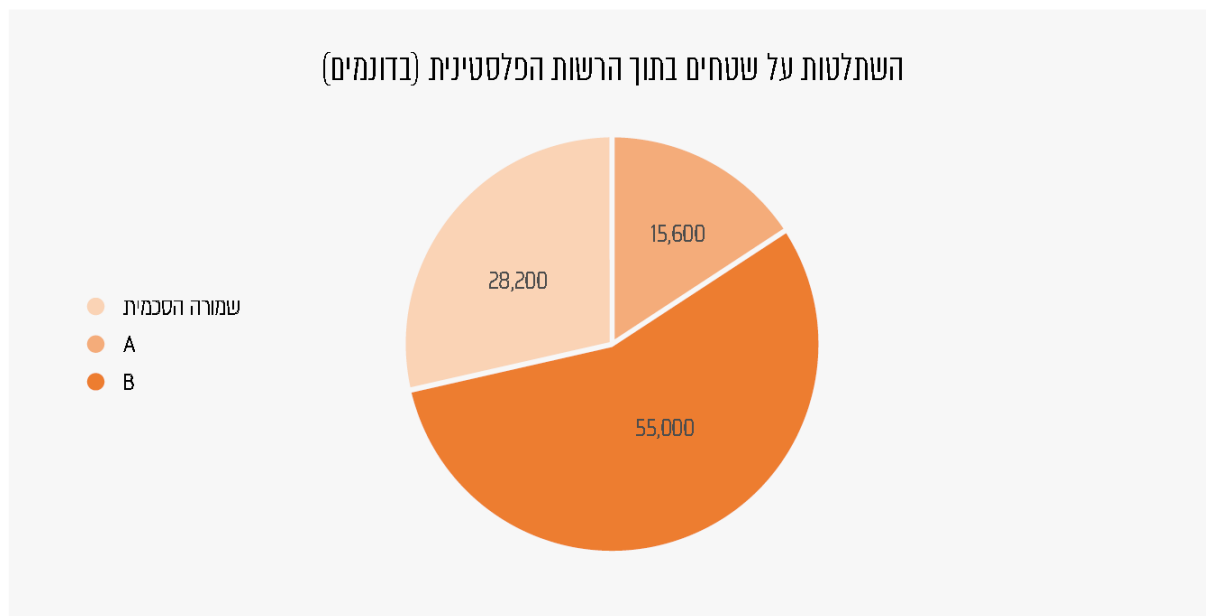
הקמת מאחזים בשטח B והשתלטות על שטחים באזור A ו-B

בשנתיים וחצי האחרונות המתנחלים הקימו לפחות [26 מאחזים בשטח B](#). בעוד גורמים בצבא ובממשלה טוענים שהמאחזים מפונים (ואכן ננקטו בעבר כמה פעולות אכיפה נגד מאחזים כאלה), בפועל בשטח הם נבנים מחדש, מתרבים, מתבססים ומתרחבים. בסוף שנת 2024 תיעד צוות מעקב התנחלויות של שלום עכשיו [שבעה מאחזים חדשים](#) שהוקמו בשטחי B, אך מאז נוספו עוד 19 מאחזים בשטח B, רובם בחודשים האחרונים. בחלק מהמאחזים גרות קבוצת נערים ובחורים צעירים ובחלקם גם משפחות וילדים. לאחר הקמת אוהל ודיר ראשוני, רוב המאחזים מתחילים בבניית מבני קבע הכוללת יציקות בטון, הקמת בתי כנסת ובמקרה אחד לפחות, הוצבה עגלת קפה לטובת מבקרים במקום. הקמת המאחזים מלווה בפריצת דרכים, השתלטות על מקורות מים וגירוש של קהילות פלסטיניות מאזורים נרחבים. בדומה למאחזים אחרים בגדה המערבית, גם במאחזים

שבשטח B, נוכחות של מספר קטן של מתנחלים מספיקה כדי להשתלט בפועל על שטחים נרחבים ולמנוע גישה מפלסטינים.

[לרשימת המאחזים בשטחי B](#)

השתלטות על שטחים בשטחי A ו-B - מלבד המאחזים עצמם שהוקמו בשטחי הרשות הפלסטינית, מתנחלים השתלטו בכוח גם על למעלה מ-**100,000 דונם** משטחי A ו-B. לפי מיפוי שערך ארגון [כרם נבות](#), ופורסם בדו"ח המשותף עם שלום עכשיו "[שלוש השנים השמנות](#)", מתנחלים (ממאחזים באזור C ו-B) גירשו באלימות ובאיומים את הנוכחות הפלסטינית ומונעים את הגישה של פלסטינים ל-100,000 דונם בשטחי הרשות: 55,000 דונם בשטחי B, כ-28,200 דונם שטחי B מסוג "השמורה ההסכמית" ו-15,600 דונם בשטחי A.

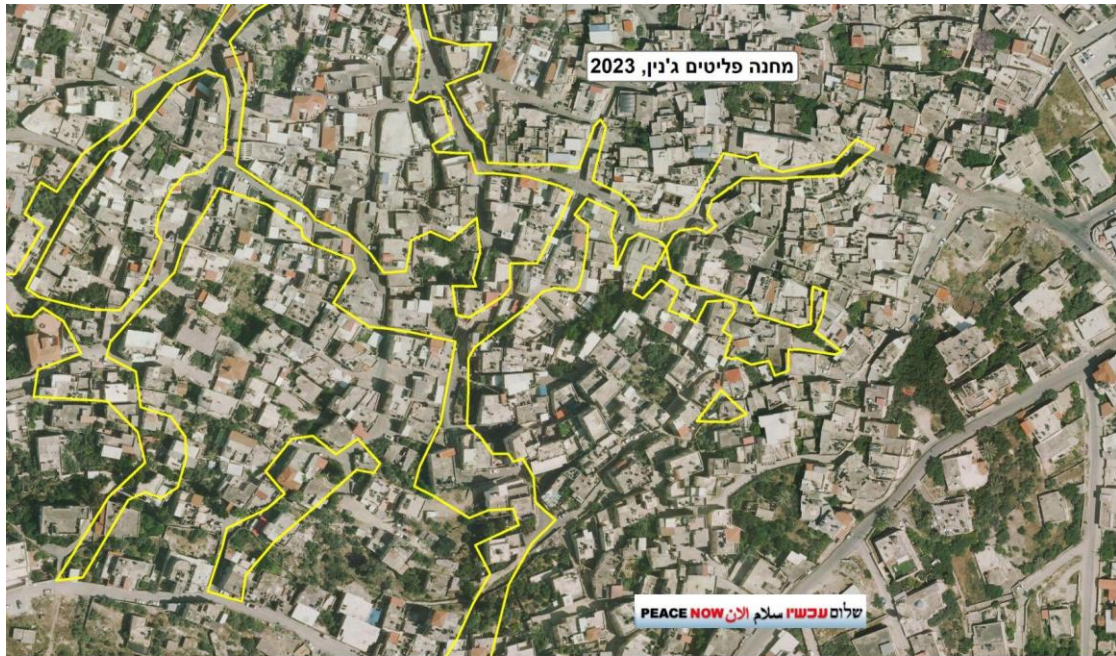
מתוך: [שלוש השנים השמנות](#), דו"ח כרם נבות ושלום עכשיו, יולי 2026.

גירוש קהילות פלסטיניות והשתלטות על בתי מגורים

אלימות המתנחלים הביאה גם לגירוש של [למעלה מ-120 קהילות ומקבצים](#) של פלסטינים, בעיקר בדואים או קהילות רועים, מכל רחבי הגדה המערבית. ארגון [כרם נבות](#) תיעד [לפחות 19 קהילות ומקבצים פלסטינים](#) באזור B שגורשו בעקבות התנכלויות ואלימות של מתנחלים.

בנוסף על קהילות רועים ובדואים, מתנחלים החלו להשתלט גם על בתי מגורים בשולי יישובים פלסטיניים, [גם באזור B](#), להערכת שלום עכשיו מדובר בעשרות בתים. מתנחלים תוקפים את תושבי הבית שוב ושוב, מאיימים עליהם, לעתים [צרים על הבית](#), עד שהמשפחות נאלצות לעזוב. לאחרונה התפרסם המקרה של משפחת טובאסי מהכפר ג'אלוד שסבלה מהטרדות מתנחלים במשך זמן ממושך, עד שהמתנחלים הטילו עליה [מצור של ממש](#) וחתכו את המים והחשמל. המשפחה [נאלצה לצאת](#) מהבית ומתנחלים [הקימו בו מאחז](#).

גירוש כ-33,000 תושבי מחנות פליטים ע"י צה"ל והקמת בסיס צבאי בשטח A בינואר 2025 ערך צה"ל מבצע צבאי רחב היקף במחנות הפליטים ג'נין, טול כרם ונור א-שמס. לפי [נתוני האו"ם](#), צה"ל גירש כ-33,000 תושבי המחנות מבתיהם וצה"ל הרס בהם בתים והכשיר דרכים למעבר כוחות ברחובות המחנה. אלא שגם אחרי הפעילות המבצעית וההנדסית, ועד היום, למעלה משנה ו-8 חודשים צה"ל [אוסר על התושבים](#) לחזור הביתה. הם נאלצו למצוא מחסה במרכזים קהילתיים, ובתי ספר לשכור דירות או להצטופף אצל קרובי משפחה. נכון לאוגוסט 2026 [כולם עדיין עקורים](#) מביתם. בנוסף בנה צה"ל [בסיס צבאי קבוע בתוך שטח A](#), לראשונה מאז הסכם אוסלו, בסמוך למחנה הפליטים ג'נין. עד כה צה"ל נמנע מנוכחות קבע בשטחי A מלבד [מגדלי שמירה](#).

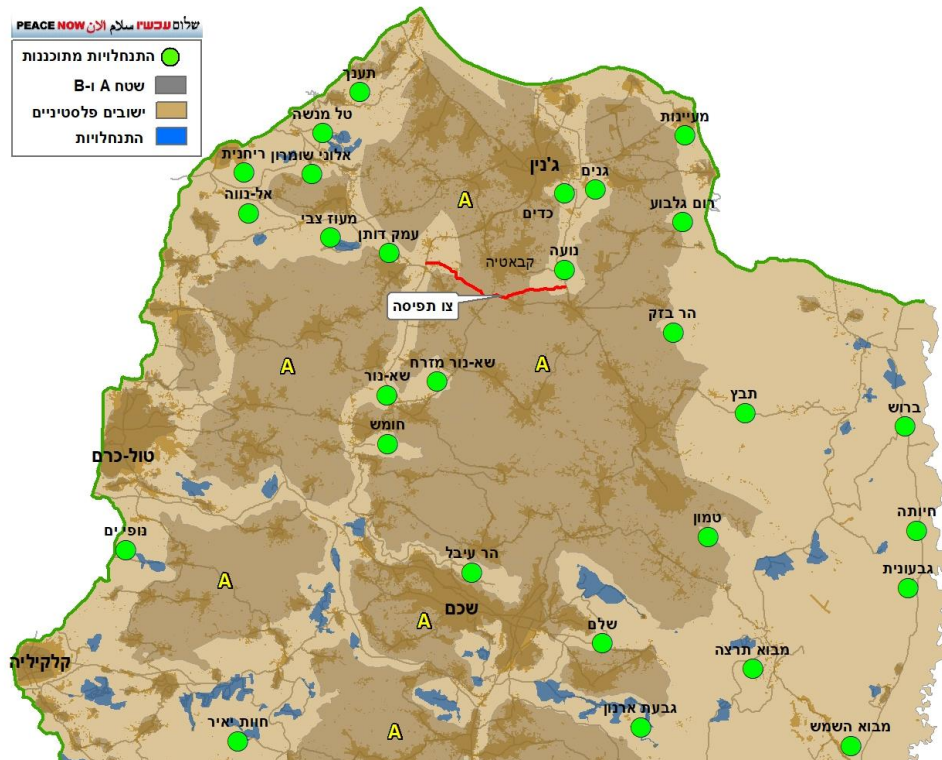
הרס בתים בידי צה"ל במחנה הפליטים ג'נין

צווי תפיסה צבאיים בשטח A לצרכים אזרחיים

ביולי 2026 חתם מפקד פיקוד המרכז, אלוף אבי בלוט, על 15 [צווי תפיסה](#) להשתלטות על כ-200 דונם בתוך שטח A. הצווים נועדו ליצור ציר תנועה בין שתי ההתנחלויות החדשות עמק דותן אשר תוקם בצמוד ליישוב הפלסטיני עראבה ונועה מצפון ליישוב הפלסטיני קבאטיה שבצפון הגדה המערבית. זוהי הפעם הראשונה מאז הסכמי אוסלו, שנעשה שימוש בצווי תפיסה צבאיים בשטח A שלא לצורך ביטחוני מובהק או זמני, אלא לצרכי המתנחלים.

כביש נוסף נסלל בימים אלה באמצעות צו תפיסה צבאי (ללא הליכי תכנון רגילים) להתנחלות החדשה שא-נור. הכביש נועד לצורך המתנחלים בתירוץ של צורך בטחוני לעקוף את הכפרים הפלסטינים. כביש זה הוא יש לציין כי גם כביש אלעזריה-אזעיים (המכונה גם "כביש הריבונות") שסלילתו [עומדת להתחיל בקרוב](#), נעשה באמצעות צו תפיסה צבאי והוא עובר בחלקו עובר [בשטחי B](#). נזכיר כי הכביש נועד לאפשר את [סגירת כל מרחב מעלה אדומים](#), כ-3% מהגדה המערבית, בפני פלסטינים. נגד הכביש הגישו תושבי האזור ובעלי הקרקעות [עתירה לבג"צ](#) באמצעות עו"ד נטע עמר-שיף, ובית המשפט נתן [צו זמני](#) שאוסר על התחלת העבודות עד להחלטה אחרת.

צעד זה מגיע בהמשך להחלטת הקבינט המדיני-ביטחוני להקים 104 התנחלויות חדשות מתוכם 19 [התנחלויות חדשות](#) בצפון הגדה (בעקבות ביטול חוק ההתנתקות). מיקומן של חלק מההתנחלויות הללו מחייב מעבר דרך שטח A ומביא לרמיסת ההסכמים בין ישראל והפלסטינים.

החרמת משאיות זבל בשטחי B:

בחודשים האחרונים אנו עדים לתופעה חדשה של החרמת משאיות הזבל בשטחי B. לאחרונה התרחשו יותר ויותר מקרים של החרמת משאיות זבל פלסטיניות בתוך שטחי B בטענה שהן מובילות זבל לאתרי פסולת לא מורשים, גם כשהאתרים נמצאים בשטחי B. בין השאר, דווח על החרמת משאיות זבל בכפרים בית פוריק, ביתילו, קריות, סלואד, סלפית, קוסרא, בית ענאן ודומא.

יש לציין כי החרמת המשאיות אולי מפסיקה את השלכת הפסולת באתר מסויים, אך היא משאירה את העירייה הפלסטינית ללא אפשרות לפנות זבל, מה שמביא להצטברות זבל ושריפתו במקומות חדשים. התוצאה היא זיהום קרקעות חדשות והרחבה של תופעות שריפת הפסולת. בעיית פינוי האשפה בגדה המערבית קשורה למחסור באתרי הטמנה, מחסור בתקציב והיעדר תחנות מעבר (שבהן מעבירים את האשפה ממשאיות קטנות למשאיות גדולות לנסיעה ארוכה לאתר ההטמנה) וכן לעלויות הגבוהות של שינוע האשפה בעקבות המחסומים והחסימות שצה"ל הציב ברחבי הגדה והפכו את הנסיעה בין חלקי הגדה לארוכה באופן משמעותי. במקום להידבר עם הרשות הפלסטינית ולעבוד ביחד להסרת החסמים שבטיפול בפסולת, מדינת ישראל מעדיפה להפעיל רק אמצעי אכיפה שרק מקשים על פתרון הבעיה.

חיילים מחרימים את משאית הזבל של הכפר ביתילו, 18/6/26, צילום: תושבי ביתילו.

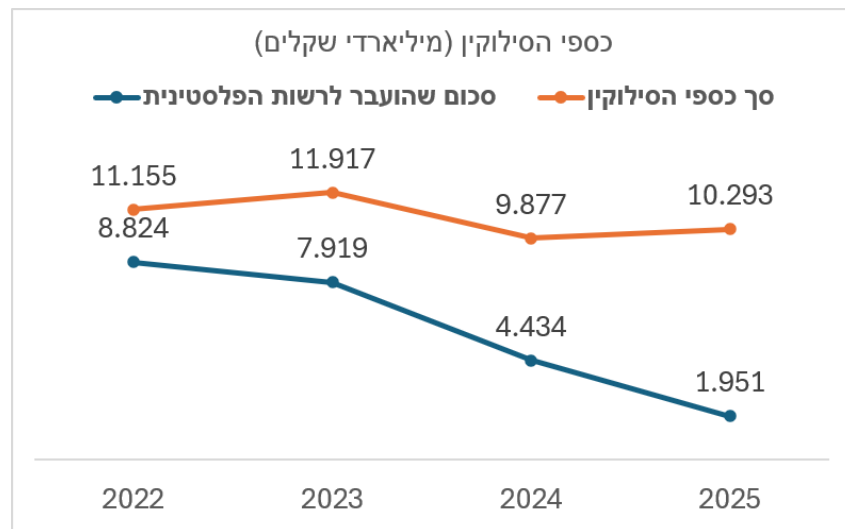
חלק ב: צעדים מינהליים

הקפאת כספי הסילוקין למעלה משנה

אחת הדרכים שהממשלה מחלישה את הרשות הפלסטינית, והביאה אותה לסף קריסה, היא הקפאת כספים ששייכים לרשות ועוברים דרך ישראל. הסכם הביניים קבע (בפרוטוקול פריז) כי בשלב הביניים, מדינת ישראל תמשיך לשלוט במעברי הגבול של הרשות הפלסטינית ותגבה עבודה את המסים על ייבוא, דלקים, סגריות

ומוצרים נוספים. כספי המסים הללו שמגיעים לכ-11 מיליארד שקלים בשנה, שייכים לרשות הפלסטינית והם היוו לאורך השנים למעלה מ-60% מתקציב הרשות.

במשך השנים, קיזזו ממשלות ישראל חלק מהסכום בגלל חובות של הרשות הפלסטינית לישראל על חשמל ומים, ובשנים האחרונות גם עוקלו כספים שהרשות הפלסטינית שילמה למשפחות של אסירים בטחוניים. אך מאז הקמת הממשלה הנוכחית היא הקפיאה גם את הכספים הבסיסיים והעבירה בשלוש השנים עד 2025 רק כמחצית מהכספים ששייכים לרשות הפלסטינית. מאז יוני 2025 היא לא העבירה אפילו שקל אחד מכספי הסילוקין:

מקור: אסטבן קלור, [INSS](#), נתונים נכון ליולי 2026.

חשוב לציין כי המצב הכלכלי של הפלסטינים בגדה המערבית מאז 7/10/23 הידרדר לשפל עמוק. מאות אלפי פועלים שעבדו בישראל ופרנסו קרוב למיליון פלסטינים בגדה מנועים מלהיכנס לישראל מאז 7/10/23. בנוסף, הקפאת כספי הרשות הפלסטינית גרמו לקיצוצים במשכורותיהם של מאות אלפי פקידים, מורים, רופאים ועובדים נוספים במוסדות הרשות הפלסטינית, שמקבלים רק חלק מהמשכורת שלהם כבר כמה שנים. בנוסף על כך, אלימות המתנחלים וההגבלות שמטיל צה"ל על גישה לאדמות חקלאיות גרמו לצניחה ביכולת של אלפי פלסטינים להתפרנס מחקלאות.

תקצוב פעילות ארכיאולוגית בשטחי B ו A

בחודש יולי 2026 אישרה ועדת הכספים של הכנסת העברת 113 מיליון ש"ח לידי המנהל האזרחי לפיתוח ושימור אתרים ארכאולוגיים בגדה. בדיון הודה [נציג המנהל האזרחי](#) כי חלק מהתקציב מיועד לחפירות ופיתוח אתרים הנמצאים בשטחי B ו A בכפוף לאישור של הייעוץ המשפטי. מאז הסכמי אוסלו, קמ"ט ארכאולוגיה הקפיד לא לבצע חפירות ומחקר ארכאולוגי בשטחי B ו A. ההחלטה לחפור בשטחי הרשות הפלסטינית מנוגדת להסכמי אוסלו והיא הפרת ההתחייבויות של ישראל לפלסטינים ולקהילה הבינלאומית.

כמה ימים אחר כך, הוציא השר סמוטריץ' הודעה לעיתונות לפיה ועדת ההיגוי שהוקמה לטיפול בפרוייקטים הארכיאולוגיים בגדה המערבית אישרה תכנית למימוש 113 מיליון השקלים שהוקצו למינהל האזרחי. להודעה לעיתונות צורפה תמונה של השר סמוטריץ' בביקור באתר בריכות שלמה, באזור A ליד בית לחם, עם הכיתוב: "סמוטריץ' בבריכות שלמה, אחד האתרים שישופצו במסגרת התקציב של ה-113 מיליון ש"ח".

אכיפה ופיקוח בשטחי A ו B

בחודש פברואר 2026 החליט הקבינט מדיני-ביטחוני ([החלטה ב/228](#)) לאפשר למנהל האזרחי לאכוף ולפקח בשטחי A ו B בנושאים הקשורים לסביבה, מים וארכיאולוגיה. לטענת הקבינט מטרת האכיפה היא למנוע מפגעים סביבתיים, עבירות מים ופגיעה באתרי מורשת.

מדובר בהגדרות עם פוטנציאל פרשנות רחב מאוד ולא ברור מה יכלול בהן. מפגעים סביבתיים יכולים להיות מזבלות ואתרי שריפת פסולת, או מפעלים מזהמים או אף עסקים קטנים או בתים שיכולים להיחשב כמפגע סביבתי, אם למשל הביוב שלהם אינו מחובר למערכת טיהור שפכים. כך גם בתחום המים, ייתכן שמדובר במקרים של קידוחי מים שלא קיבלו אישור של הועדה המשותפת לענייני מים, אך ייתכן גם שייפגעו תשתיות מים אחרות הכרוכות בהובלת מים או ביוב. בתחום המורשת והארכיאולוגיה הפוטנציאל לפגיעה בפיתוח הפלסטיני וברכוש פלסטיני הוא גדול מאוד. למעשה כל שטח ארץ ישראל מלא באתרי עתיקות, במיוחד באזורים המיושבים המשמרים במקרים רבים יישובים קדומים. קיים פוטנציאל להתערבות ישראלית בבנייה פלסטינית באזורים רבים מאוד.

נזכיר כי לפני כשנה וחצי לקחה הממשלה לעצמה את סמכויות האכיפה בחלק משטחי B שמוגדרים כ"שמורה הסכמית" מה שהביא לעצירה של פרויקטים של פיתוח ובניה פלסטינית ולהריסות בשטחים שלפי ההסכמים הם בסמכות הרשות הפלסטינית.

הפקעת סמכויות מוניציפליות בחברון ובית לחם

בחודש יוני 2026 מועצת התכנון העליונה של המנהל האזרחי החליטה ליטול באופן גורף את סמכויות התכנון והבנייה מידי [עיריית חברון](#) הפלסטינית בכל הנוגע להתנחלויות בלב העיר ולשורה של אתרים קדושים בעיר. השר סמוטריץ קרא למהלך "ביטול הסכם חברון", והוא מהווה צעד נוסף בכירסום הרשמי של ישראל במחויבותיה לפי הסכמים בינלאומיים, פירוק מנגנוני השלטון הפלסטיניים בחברון והחלת סמכויות ישראליות ישירות בלב אחת הערים הפלסטיניות הגדולות בגדה המערבית. החלטת מועצת התכנון מבוססת על החלטת הקבינט מדיני ביטחוני ([החלטה מספר ב/229](#)) שישראל תיטול לעצמה סמכויות תכנון ובנייה בחברון ובאזור קבר רחל בבית לחם. סמכויות אלו היו נתונות עד היום בידי עיריית חברון, ורק במקרים יוצאי דופן, כאשר ביקשה הממשלה לבנות בחברון [במערת המכפלה](#), [והתנחלות בתחנת האוטובוסים הישנה](#) היא לקחה לעצמה את סמכויות התכנון באופן נקודתי.

מדובר בצעד בעל משמעות מדינית רחבה. סמכויות התכנון והבנייה בחברון הועברו לידי הרשות הפלסטינית במסגרת פרוטוקול חברון מ-1997 שנחתם ע"י נתניהו וערפאת. ההסכם חילק את העיר חברון לאזור 1H שבשליטה פלסטינית מלאה ולאזור 2H שנותר בשליטה ביטחונית ישראלית, אך בשליטה אזרחית של עיריית חברון. למרות הנוכחות הישראלית ב-2H ההסכם קבע שהסמכויות האזרחיות והתכנוניות נותרו בידי הרשות הפלסטינית. החלטת הקבינט מפברואר 2026 והחלטת מועצת התכנון העליונה מיוני 2026 מבטלות למעשה הסדר זה ביחס להתנחלויות ולאתרים הקדושים בחברון, ומעבירה את סמכויות התכנון והבנייה בהם לידי מוסדות התכנון הישראליים.

הקמת מינהלת לניהול קבר רחל: לצד נטילת הסמכויות בחברון, החליט הקבינט גם על הקמת מינהלת שתנהל את אתר קבר רחל ששוכן בבית לחם. המינהלת החדשה תאפשר לממשלה להעביר תקציבים לצורך פיתוח האתר והישיבה שפועלת בצמוד לו.

סיכום

הצעדים שממשלת ישראל נוקטת בשטח A הם המשך ישיר [לפעולות הממשלה בשטח C](#) הכוללות החלטה על הקמת 104 התנחלויות חדשות, הקמת מאות מאחזים והשתלטות רחבת היקף על אדמות, בתים ושטחים פלסטינים. התהליך שהתעצם מאוד במשך שנות ממשלת נתניהו הנוכחית מאז ינואר 2023, החל לחדור לשטח B בשנת 2024 ובשנה האחרונה לשטח A. נכון לסוף כהונת הממשלה הנוכחית, ניתן לומר שמהלך הסיפוח הלא רשמי שהחל בשטח C נעשה בצורה דומה בשטח A. בעוד הממשלה לא מצהירה על ביטול הסכמי אוסלו ולא מכריזה רשמית על סיפוח, בפועל בשטח הממשלה מבטלת את ההסכם ומבצעת סיפוח על ידי החלשת הרשות הפלסטינית, נטילת סמכויות, ביצוע תשתיות והקמת מאחזים בשטחים שאמורים להיות בשליטת הפלסטינים.